

festist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð um Patrekshöfn, nr. 161 21. september 1959, með síðari breytingum.

Samgöngumálaráðuneytið, 8. júlí 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Kristinn Gunnarsson.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Hofsóskaupþún.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Hofsóshöfn takmarkast að vestan af línu dreginni í hásuður 1000 metra vestan við Hellisnes, að norðan og sunnan af tveim línnum hornrétt á þá línu, að norðan um Hellisnes og að sunnan úr innra Grafaróshorni.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Hreppsnefnd Hofsóshrepps hefur á hendi stjórn hafnarmálanna undir yfirumsjón þess ráðuneytis, sem fer með hafnarmál hverju sinni.

3. gr.

Hver nýkjörin hreppsnefnd kys á fyrsta fundi sínum þrjá menn í hafnarnefnd og þrjá til vara og ákveður jafnframt formann hennar. Skal einn nefndarmanna vera hreppsnefndarmaður. Kjörtímabil hafnarnefndar er sama og hreppsnefndar. Hafnarnefnd hefur á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og endurbætur á henni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, annast bókhald og fjárhald hafnarsjóðs, ákveði hreppsnefnd eigi aðra skipan. Sveitarsjóður ber ábyrgð á eignum og skuldbindingum hafnarsjóðs.

4. gr.

Hafnarnefnd ræður hafnarvörð og aðra starfsmenn hafnarinnar, setur þeim starfsreglur og ákveður laun þeirra, enda komi samþykki hreppsnefndar til. Hafnarvörður skal í forföllum sínum setja annan mann í sinn stað, sem hafnarnefnd samþykkir, og skal sá maður hafa sama vald og hafnarvörður. Rísi ágreiningur um ráðningu starfsmanna eða laun þeirra, sker hreppsnefnd úr.

Formaður hafnarnefndar boðar til funda og stýrir þeim, sér um bókanir á fundargerðum og ályktunum nefndarinnar og hefur umsjón og eftirlit með fjármálum hafnarinnar.

Hafnarnefnd hefur fundi svo oft sem þurfa þykir, og er formaður hafnarnefndar skyldur að boða til fundar, æski einn nefndarmanna þess.

5. gr.

Við lok hvers rekstursárs skal hafnarnefnd semja reksturs- og efnahagsreikning hafnarsjóðs, og ber henni að hafa fullgert reikninginn ekki síðar en í febrúarlok næsta reikningsár. Reikningar skulu endurskoðaðir og úrskurðaðir á sama hátt og reikningar sveitarsjóðs Hofsóshrepps.

Fyrir 1. nóvember ár hvert skal hafnarnefnd hafa samið og lagt fyrir hreppsnefnd Hofsóshrepps frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarinnar á komandi ári. Hreppsnefnd skal síðan fullsemja áætlunina og senda hana samgöngumálaráðuneytinu til staðfestingar fyrir árslok, ásamt nauðsynlegum skýringum á gjalda- og tekjuliðum.

6. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari renna í hafnarsjóð Hofsóshrepps, er varið skal til byggingar hafnarmannvirkja og viðhalds á þeim, svo og til annarra umbóta á hafnarsvæðinu.

7. gr.

Reikningsár hafnarsjóðs er almanaksárið.

III. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

8. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ekki ferma né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfnina, að þau tálmi affermingu annarra skipa og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnarvarðar eða annarra starfsmanna hafnarinnar um það, hvar þau megi liggja eða leggjast.

Aldrei mega skip leggjast svo nærri bryggju, að eigi sé nægilegt svigrúm fyrir önnur skip að komast að eða frá.

Tregðist eigandi, skipstjóri eða umráðamaður skips við að hlýða boðum hafnarvarðar, um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, getur hafnarvörður látið gera það á kostnað eiganda.

9. gr.

Enginn má leggja sérstök legugögn í höfnina nema með leyfi hafnarvarðar, og skal hann ákveða hvar þau skuli lögð.

Í hverju skipi, að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarvarðar til að liggja mannlaut í lægi hafnarinnar, skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er geti tekið á móti skipunum hafnarvarðar og látið framkvæma þær, hvort heldur er að færa skipið eða framkvæma eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

10. gr.

Ekki má festa skip við bólvirki né bryggju, nema við festarhringi eða festarstólpa. Flestum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirki.

Þyki þess ekki nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust. Skyllt er að hafa tryggar hlífar á milli skips og bryggju eða bólvirkis.

11. gr.

Vélskip mega ekki láta vélar ganga með svo miklu afli, að öðrum skipum eða mannvirkjum stafi hættu af því. Ekki má hleypa vatni á bryggju eða bólvirki að óþörfu.

12. gr.

Sérstakt leyfi hafnarvarðar þarf í hvert sinn til þess að leggja megi skipum, sem ætluð eru til geymslu eða lagt er í lægi. Hafnarvörður ákveður hverju sinni, hvar

slíku skipi skuli lagt, hve traust legufæri þess skuli vera og hvernig þeim skuli komið fyrir.

Skylt er eiganda að flytja skipið úr stað, ef hafnarvörður krefst þess, ella skal það gert á kostnað eiganda.

Sökkvi skip, sem lagt hefur verið á höfninni, skal eigandi láta taka það upp. Sé því eigi fullnægt innan hæfilegs frests, getur hafnarnefnd látið framkvæma verkið á kostnað eiganda.

Skip og báta, sem geymd eru í höfninni eða á landi á hafnarsvæðinu, er skylt að færa eða fjarlægja, ef hafnarvörður krefst þess, enda getur hann látið gera það á kostnað eiganda, sé slíkum fyrirmælum eigi fullnægt.

Hafnarsjóður ber eigi ábyrgð á skipum, sem lagt er í lægi í höfninni eða geymd á landi á hafnarsvæðinu.

13. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur, þar sem það að álitni hafnarnefndar tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarnefnd láta færa skipið burt á kostnað eiganda, og er henni heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

Hrökkvi andvirði hins selda skips ekki fyrir kostnaðinum, er eigandi þess ábyrgur fyrir eftirstöðvunum.

IV. KAFLI

Um notkun bryggju og bólvirkja.

14. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggju og bólvirki hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu þau skip, sem sigla eftir fastri, auglýstri ferða-áætlun og flytja póst, hafa rétt til að leggjast að bryggjum og bólvirkjum, þótt önnur skip liggi þar fyrir, og verða þau þá að víkja meðan hin eru afgreidd. Sams konar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða að álitni hafnarvarðar, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, er hann krefst þess. Enn fremur getur hafnarvörður vísað skipum frá bryggjum og bólvirkjum, álitni hann það nauðsynlegt vegna veðurs.

15. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur, sé lagt hlið við hlið, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilfar hinna á bjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilfar þeirra skipa, sem nær liggja.

16. gr.

Við upp- og útskipun á kjölfestu, sandi eða öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífðardúka milli skips og bryggju, svo ekkert falli fyrir borð. Sé þess ekki gætt, getur hafnarvörður stöðvað verkið, unz úr er bætt.

17. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða láttnar í skip, mega ekki liggja á bryggju né bólvirkjum og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með leyfi hafnarvarðar. Skal flytja vörur og muni á brott jafnskjótt og hann krefst þess. Sé því ekki sinnt, getur hafnarvörður látið flytja vöruna burt, á kostnað eiganda. Hafnarnefnd ber ekki ábyrgð á skemmdum eða tapi á vörum, sem liggja í greinaleysi á bryggju eða hafnarlóðinni.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar eða bryggjum, ef þeir með því tálma ferningu eða affermingu skipa eða önnur störf, sem þar fara fram.

Skýlt er hverjum þeim aðila, sem afnot hefur af hafnarbryggju eða hafnargarði til fiskaðgerðar eða annars sjófangs, að hreinsa í hvert sinn að aðgerð lokinni, sé þess ekki gætt, getur hafnarvörður látið hreinsun fara fram á kostnað hlutaðeiganda.

V. KAFLI

Um almenna reglu.

18. gr.

Hafnarvörður sér um, að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við hana. Er öllum skýlt að hlíta boði hans og banni og enn fremur annarra starfsmanna, er hafnarnefnd setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur gerður, getur hann kært það fyrir hafnarnefnd, en skipunum hafnarvarðar eða annarra starfsmanna ber að hlýða tafarlaust.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

19. gr.

Skýlt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld eða ljós nema í eldavélum skipsins og á ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar á þeim skipum og á því svæði, sem unnið er að ferningu þeirra eða affermingu, enda skal það greinilega auglýst. Áliti hafnarvörður að hætta stafi af ferningu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Bannað er að skjóta af byssum eða öðrum skotvopnum við höfnina eða á henni.

VI. KAFLI

Hafnarmannvirki einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar.

20. gr.

Meðfram strandlengju hafnarinnar má ekki gera í sjó fram neina byggingu eða önnur mannvirki, eða heldur breyta þeim mannvirkjum, sem fyrir eru, og ekki fylla upp né dýpka út frá landi, nema hreppsnefnd hafi veitt samþykki til þess, að fengnum tillögum hafnarnefndar. Skjóta má úrskurði hreppsnefndar undir úrskurð þess ráðuneytis, sem fer með hafnarmál. Sé slíkt leyfi ekki notað innan tveggja ára, fellur það úr gildi.

Sá, sem fengið hefur leyfi til að gera slíkt mannvirki, skal halda því svo vel við, að engin hætta stafi af. Brot gegn því varðar sektum allt að kr. 10 000.00, og getur hreppsnefnd látið nema burtu mannvirkið á kostnað eiganda.

Til meiri háttar framkvæmda og ráðstafana, skal leita samþykkis ráðuneytisins.

VII. KAFLI

Um gjöld til hafnarinnar.

21. gr.

Öll skip, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin, skulu greiða hafnargjöld samkvæmt þessum kafla í hvert sinn er þau koma inn á hafnarsvæðið. Undanþegin hafnargjöldum eru þó eftirtalin skip: Herskip, varðskip, skip, sem hafa skirteini

sem skemmtiferðaskip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, skip, sem leita hafnar vegna óveðurs en hafa ekki samband við land og skip, sem leita hafnar vegna sjóttjóns.

Lestagjald.

22. gr.

- a) Skip og bátar eign manna búsettra á Hofsósi og gerð eru út þaðan, að minnsta kosti tvo mánuði á ári, skulu greiða í lestagjald kr. 200.00 á ári og auk þess kr. 10.00 fyrir hverja brúttórúmllest. Opnir vélbátar greiði þó aðeins kr. 100.00 á ári.
- b) Önnur innlend fiskiskip, sem afla sinn leggja upp á Hofsós, skulu greiða kr. 0.60 af hverri brúttórúmllest í hvert sinn, þó ekki oftast en tvisvar í mánuði. Lestagjald í hvert sinn skal þó vera kr. 50.00.
- c) Skip, sem sigla eftir fyrirfram gerðri áætlun, skulu greiða kr. 0.40 af brúttórúmllest í hvert sinn, sem þau kom til hafnar.
- d) Öll önnur skip (með þeim undantekningum, sem um ræðir í 21. gr.), skulu greiða kr. 0.80 af hverri brúttórúmllest, í hvert sinn sem þau koma til hafnar. Gjaldldagi lestagjalds samkvæmt a-lið þessarar greinar er 1. ágúst ár hvert. Önnur lestagjöld eru gjaldskyld um leið og skip kemur til hafnar.

Ljósagjald.

23. gr.

- a) Skip og bátar, sem gjaldskyld eru um lestagjald samkvæmt a-lið 22. gr., skulu greiða ljósagjald kr. 100.00 á ári.
- b) Öll önnur skip skulu, um leið og þau eru gjaldskyld um lestagjald, greiða ljósagjald kr. 0.20 af hverri brúttórúmllest. Gjaldldagi ljósagjalds er sá sami og gjaldldagi lestagjalds.

Bryggjugjald.

24. gr.

Hvert það skip, sem leggst við bryggju eða bólvirki, hvar sem er í höfninni, eða að skipi, sem liggur við bryggju eða bólvirki, skal greiða bryggjugjald svo sem hér segir:

- a) Skip og bátar, sem um ræðir í a-lið 22. gr., skulu greiða kr. 6.00 af hverri brúttórúmllest á ári.
- b) Skip, sem um ræðir í b-lið 22. gr., skulu undanþegin bryggjugjaldi.
- c) Öll önnur skip, sem gjaldskyld eru um lestagjald, skulu greiða fyrir hvern sólarhring, eða brot úr sólarhring, kr. 0.40 fyrir hverja brúttórúmllest. Gjaldldagi bryggjugjalds er sá sami og gjaldldagi lestagjalda.

Aflagjald.

25. gr.

Bátar og skip, sem leggja upp afla sinn í Hofsósi, skulu greiða aflagjald miðað við slægðan fisk með haus kr. 15.00 á smálest og allan saltfisk, sem landað er, kr. 20.00 á smálest. Af hverju máli eða tunnu sildar, greiðist kr. 1.00. Kaupandi eða hver sá, sem verkar aflann, innheimtir gjaldið, og er ábyrgur fyrir greiðslu þess til hafnarsjóðs, hvort sem hann innheimtir það hjá innleggjanda eða ekki. Gjaldið er kræft um leið og afla er landað eða vöru afskipað eða útskipað.

Vörugjald.**26. gr.**

Vörugjald skal greiða af öllum vörum, sem útskipað er eða afskipað á höfninni með þeim undantekningum, sem síðar greinir. Vörur skal flokka eftir því sem vörugjaldskrá tiltekur, og gjald greiðist samkvæmt því sem þar segir.

27. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land, nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálfvörugjald. Af vörum, sem settar eru í land, en eiga að fara aftur með sama skipi, greiðist ekkert vörugjald.

28. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- a) Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið í farmskrá.
- b) Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin nota, sem fluttar eru úr landi.
- c) Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur.

29. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum af hverri sendingu sérstaklega, brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds, og eru skipstjórar eða afgreiðslumaður skipa skyldir til að láta hafnarnefnd í té afrit af farmskrá skipsins. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarnefnd ástæða til, getur hún hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, er hún telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

Vörugjaldskrá.**30. gr.**

1. flokkur: Gjald kr. 2.50 hver 100 kg:
Kol, salt, áburður, fóðurvörur.
2. flokkur: Gjald kr. 3.00 hver 100 kg:
Sement, járn, kornvörur, garðávextir, hey, mjólk, fiskumbúðir, pokar, ísvarinn fiskur, byggingavörur aðrar en timbur, ótaldar annars staðar.
3. flokkur: Gjald kr. 3.50 hver 100 kg:
Saltfiskur, frosinn fiskur, frosin sild, síldar- og fiskimjöl.
4. flokkur: Gjald kr. 4.00 hver 100 kg:
Brennsluolía, benzín, smurolía.
5. flokkur: Gjald kr. 4.50 hver 100 kg:
Harðfiskur, skreið fullverkaður saltfiskur, kjöt, gærur, sláturafurðir, útgerðarvörur, veiðarfæri og efni í þau, hrogn.
6. flokkur: Gjald kr. 5.00 hver 100 kg:
Kaffi, kaffibætir, sykur, smjörlíki, bifreiðavarahlutir, vélar og varahlutir í þær, raflagnaefni, málningarvörur, saumur, gler, allar aðrar vörur, sem gjald er tekið fyrir eftir þyngd, og ekki eru annars staðar taldar.
7. flokkur: Gjald kr. 8.00 hver 100 kg:
Vefnaðarvara, skófatnaður, ávextir, nýir og þurrkaðir, pappír, leirvörur, blikkvörur, álvörur, hreinlætisvörur, glervörur, lyfjavörur, sælgæti, tóbak, öl, gosdrykkir.

8. flokkur: Gjald kr. 1.00 hvert teningsfet:

Timbur og allar aðrar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.

9. flokkur: Ýmislegt.

Tómar tunnur	kr.	2.00	hvert	stk.
Saltfullar tunnur	—	3.00	—	—
Fullar tunnur	—	4.00	—	—
Sauðfé	—	5.00	hver	kind.
Stórgripir	—	25.00	hver	gripur.
Smábátar	—	150.00	hver	bátur.
Dráttarvélar	—	100.00	hver	vél.
Fólksbifreiðar	—	150.00	hver	bifreið.
Vörubifreiðar og vinnuvélar	—	200.00	hvert	stk.

VIII. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

31. gr.

Hafnarvörður eða annar umboðsmaður hafnarnefndar sér um innheimtu allra hafnargjalda.

32. gr.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu lestagjalds og bryggjugjalds. Hafnarsjóður hefur haldsrétt á skipum, unz gjöldin eru greidd.

Þegar gjalddagar eru ekki ákveðnir í reglugerð þessari, skal greiða gjöldin áður en skipið fer burt úr höfninni.

33. gr.

Gjald fyrir vörur, sem um getur í 30. gr., greiðir eigandi eða umboðsmaður hans, og hefur hafnarsjóður haldsrétt á vörunni, unz gjaldið er greitt. Vörugjald af vörum, sem lagðar eru í land á hafnarsvæðinu, fellur í gjalddaga um leið og varan er sett á land og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga þegar varan er komin í skip. Afgreiðslumaður skips skal standa skil á greiðslu vörugjaldsins.

Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

IX. KAFLI

Ýmis ákvæði.

34. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum, dómkvöðum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð er lokið. Yfirmat skal fara fram af fimm dómkvöddum mönnum.

Kostnaðurinn við yfirmat greiðist af þeim, er hefur krafizt þess, ef matsupphæðinni verður ekki breytt til hækkunar, er nemur 10% af hinni ákveðnu skaðabótaupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

35. gr.

Seglfestu, sand og möl eða annað efni til byggingar, er bannað að taka á hafnarsvæðinu, nema með leyfi hafnarnefndar og landaeiganda. Beitutaka er bönnuð á

hafnarsvæðinu, nema með leyfi hafnarnefndar, sem ákveður gjaldið fyrir beittökuna.

36. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni, meðan mál hans stendur yfir óútkljáð, nema hann setji tryggingu, er hafnarnefnd tekur gilda.

37. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er eigi á skipinu, og eigi heldur umboðsmaður hans. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

38. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum, allt að kr. 30 000.00, nema þyngri refsing liggji við samkvæmt lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð Hofsóshrepps.

39. gr.

Mál út af brotum á reglugerð þessari, skal fara með að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 48 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Hofsóskaupstún, nr. 13 12. janúar 1950, með síðari breytingum.

Samgöngumálaráðuneytið, 8. júlí 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Kristinn Gunnarsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Neskaupstað, nr. 190 5. nóvember 1963.

1. gr.

26. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

- A. Skip, sem eru eign búsettra manna í Neskaupstað og skrásett þar, skulu greiða einu sinni á ári 8 krónur af hverri brúttórúmllest, þó aldrei minna en 60 krónur. Auk þess greiða þau skip, sem stunda millilandasiglingar 90 aura af hverri nettórúmllest í hvert sinn, er þau koma á höfnina úr millilandasiglingu.
- B. Skip, sem sigla eftir opinberum ferðaáætlunum greiða 90 aura af hverri nettórúmllest í hvert skipti, sem þau leggjast á Neskaupstaðarhöfn.
- C. Öll önnur skip, sem til hafnar koma, með þeim undantekningum, sem að framan greinir, skulu greiða 150 aura af hverri nettórúmllest.

2. gr.

28. gr., staflíður A og B orðist þannig:

- A. Af öllum aðkomuskipunum greiðist 90 aurar af nettórúmllest fyrir fyrsta sólarhringinn og 60 aurar á nettórúmllest fyrir hvern sólarhring eða brot úr sólarhring, er fram yfir er.